

РЕШЕНИЕ

№ 20673

гр. София, 16.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 28.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **3987**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Производството е образувано по жалба на М. А. М. Х. С., ЕГН: [ЕГН], ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., адр. [населено място], [улица] срещу Решение № 11-ОК/20.03.2025 г. на интервюиращ орган на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, не е допусната последваща му молба с рег. № УП 4854 от 07.03.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила. Твърди незаконосъобразност на решението, поради противоречието му с материалния закон. Моли отмяна на решението.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Прокуратурата не взема становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Обжалваното решение е постановено във формата и от органа по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, поради което е валидно.

Безспорно е от фактическа страна, че с решение № 12975/30.08.2023 г. на председателя на ДАБ-МС, предоставеният с Решение № 268/22.08.2013 г. хуманитарен статут на жалбоподателя е отнет, поради извършени тежка престъпление, като е осъден с решение на български съд. Посоченото

административно решение е обжалвано пред административния съд, като жалбата е отхвърлена с касационното решение № 13912/20.12.2024 г. по адм.д. № 5375/2024 г., Трето отделение на ВАС. В молбата, по която е постановено, обжалваното в настоящото производство административно решение, жалбоподателят посочва, гореизложеното, че с решение № 268/22.02.2013 г. на ДАБ-МС му е предоставен хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, като закрилата му е отнета с посоченото № 12975/30.08.2023 г. на председателя на ДАБ-МС, което е влязло в сила на 20.12.2024 г. Жалбоподателят подава последващата си молба с рег. № УП 4854 от 07.03.2025 г. за предоставяне на международна закрила, която не е допусната за разглеждане по същество. Жалбоподателят посочва, като нови факти от една страна наличието на съществена промяна на обстановката в държавата му по произход С., което било самостоятелно основание за допустимост на молбата му по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Жалбоподателят цитира факти за влошено социално-политическо положение в С. след падането на режима на Б. А. от края на 2024 г. Тези общоизвестни факти не били взети предвид в процедурата по отнемане на предоставения му хуманитарен статут.

На следващо място, в последващата си молба жалбоподателят моли да се вземат предвид обстоятелства от личния му живот, които до този момент не са обсъждани в производство по ЗУБ. Такива били изградените дълбоки и трайни връзки с Република България, тъй като имал сключен граждански брак с българска гражданка и родено от брака им дете, което също било български гражданин. Тези факти следвало да бъдат обсъдени във връзка с разпоредбата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, доколкото ако бъде върнат в С. ще бъде разделен от семейството си. Те не можело да дойдат да живеят в С., поради положението там и така ще бъде нарушено правото му на личен и семеен живот. Защитата на тези права бил ангажимент на Република България по различни международни документи.

Към молбата си жалбоподателят прилага позиция на ВКБООН относно връщането в С. от 16.12.2024 г., препоръки на ВКБООН във връзка с председателството на Съвета на ЕС на Полша и Д. от януари 2025 г., удостоверение за сключен граждански брак, удостоверение за раждане.

Съгласно разпоредбата на чл. 76а във вр. чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, в производството по подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила – такава, която според §1, т. 6 от ДРЗУБ, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата, и каквато молба безспорно е процесната, предвид изложеното по горе, се провежда производство по допускането ѝ от интервюиращ орган без лична среща молителя. В това производство се преценява само въз основа на писмени доказателства, дали се сочат нови съществени обстоятелства /факти/, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Относно първото фактическо основание, на коет се подава последващата молба – променената обстановка в С. след падането на режима на Б. А., правилно административният орган взема предвид, че не е налице правна връзка между положението в С. в даден момент с наличието на осъдително решение на български съд за извършено от жалбоподателя престъпление на територията на Република България. Преразглеждането на положението в С. след падането на режима на Б. А. не може да промени обстоятелството на извършеното от жалбоподателя престъпление на територията на Република България. Въпреки това, административният орган излага съображения, които се приемат от настоящия съдебен състав относно положението в С. след падането на режима на Б. А.. Правилни са съображенията, което се приема и от съдебната практика, че след този момент е налице значително подобрение на общата и политическа обстановка, както и положението във връзка със сигурността в С.. Подобрението е спрямо

предходни периоди, които са обсъждани при проведените вече процедури по ЗУБ по отношение на жалбоподателя, по които му е била предоставена и отнета закрила. В детайлната си преценка на положението в С. след падането на режима на Б. А., административният орган посочва, че за жалбоподателя дори е отпаднала задължението да служи в сирийската редовна армия, поради обявена амнистия за военно задължени лица в страната. Тези съображения се излагат във връзка с обявеното от жалбоподателя в предходни производства по ЗУБ, че е дезертирал от армията на режима. Взема се предвид и това, че кюрдските автономни власти са постигнали пълно съгласие и договорености с временното правителство в страната, което означава, че за жалбоподателя като етнически кюрд, не биха били налице негативни последици от завръщането му в страната му на произход.

Посочи се, че втората група аргументи на жалбоподателя да подаде последваща молба са обстоятелства от личния му живот, които до този момент не са обсъждани в производство по ЗУБ. Такива били изградените дълбоки и трайни връзки с Република България, тъй като имал сключен граждански брак с българска гражданка и родено от брака им дете, което също било български гражданин. Правилни са съображенията на административния орган, че правната и биологическа връзка на жалбоподателя с български граждани, не са релевантни към производство по ЗУБ, доколкото законът не се прилага по отношение на българи. В настоящата процедура следва да се установи наличието на новонастъпили факти и обстоятелства, които са пряко относими към чужденеца или страната му на произход, които да релевират на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Твърдяният брак с български гражданин и дете от него български гражданин, не се отнасят към посочените предпоставки. Правилно административният орган насочва жалбоподателя към разпоредбите на ЗЧРБ и института на получаване право на пребиваване.

Правилно административният орган обсъжда разпоредбата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, според която, хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. Под други причини от хуманитарен характер се разбира не всяка друга причина, а се визират останалите случаи, които не са изрично предвидени в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства върху личността на чужденеца при завръщането му в държавата на произход. Тези причини следва да са такива, които разкриват реален риск от посегателства върху личността на чужденеца при завръщането му в страната на произход /реш. № 3015/31.03.2022 г. по адм.д. № 8672/2022 г. на ВАС, реш. № 12077/25.11.2021 г. по адм.д. № 7894/2021 г. на ВАС, решение № 11784/18.11.2021 г. по адм.д. № 8044/2021 г. на ВАС/.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът приема, че жалбата следва да отхвърли.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. М. Х. С., ЕГН: [ЕГН], ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., адр. [населено място], [улица] срещу Решение № 11-ОК/20.03.2025 г. на интервюиращ орган на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ.

Решението не подлежи на обжалване.